

Կարի մեքենայի
պատմությունը

Ներածություն

Նայելով ժամանակակից կարի մեքենային՝ դժվար է պատկերացնել, թե որքան աշխատանք, հայտնագործություններ ու հնարամիտ լուծումներ է նա կարողացել մարմնավորել իր մեջ: Երբեմն ակնհայտ թվացող իրերի ի հայտ գալու համար անհրաժեշտ էին տասնամյակներ կամ պատահական սխալների մի ամբողջ շարք: Այսօր մենք կխոսենք այն մասին, թե ինչպես սկսվեց ամեն ինչ:

Կարելը, իհարկե, ամենևին էլ կարի
մեքենայով չէր սկսվում: Եվ
նույնիսկ ոչ նրա նմանությամբ:
Առաջին կարի գործիքը եղել է
ասեղը, ավելի ճիշտ՝ թմբուկը, որով
հնում կարում էին կաշիները, հետո
կեռիկ, իսկ ավելի ուշ անցքով
ասեղ:

Ասեղների պատրաստման համար օգտագործվել են
իմպրովիզացված նյութեր՝ փայտ, ձկան ոսկորներ,
թռչունների և կենդանիների ոսկորներ, իսկ մի փոքր
ավելի ուշ՝ բրոնզ: Շուտով, բացի հագուստ կարելուց և
կտրելուց՝ Հնդկաստանի վարպետները կարողանում էին
նաև այն հարմարեցնել մարդու կազմվածքին:

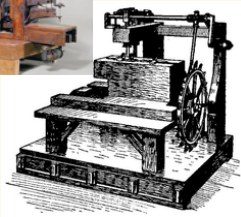

Առաջին մեքանան

Այնուամենայնիվ, կարի մեքենայի մի տեսակ հայտնվել է միայն 14-րդ դարում Հոլանդիայում: Օգտագործվում էր առագաստներ կարելու արհեստանոցներում, երկար կտավներ մանրացնող անիվավոր մեքենա էր: Այն ծավալուն էր և շատ տեղ էր զբաղեցնում: Մեքենան լայն կիրառություն չունեցրեց: Այդ տարիներին ցանկացած տեխնիկական զարգացում ամենախիստ գաղտնիքն էր:

Ավելին, կարի գործընթացն արագացնող գաղտնիքը նույնպես խնամքով պահպանվում էր: Սա, փաստորեն, զգալի առավելություն տվեց ռազմական արդյունաբերության մեջ: Գաղտնիության աստիճանն այնքան բարձր է եղել, որ մինչ օրս չեն պահպանվել ոչ միայն այս սարքի գծագրերը, այլ նույնիսկ դրա հայտնագործողի անունը:

1755-1830 թվականների մեքենաները

1755 - 1846 թվականներին հետաքրքրասեր մտքերը շարունակում էին ջանասիրաբար աշխատել կարի մեքենայի ստեղծման վրա: Այսպիսով, 1790 թվականին անգլիացի Թոմաս Սեյնթը արտոնագիր ստացավ կոշիկի և կոշիկի կարի մեքենայի համար, որը տալիս էր մեկ թելով կար: Հետաքրքիր է, որ գրեթե մեկ դար անց մարդիկ փորձել են վերարտադրել Սեյնթի մեքենան ըստ գծագրերի: Ձեռքի աշխատանքին փոխարինող մեքենայի ի հայտ գալու փաստը ստիպեց գյուտարարներին մշակել մեխանիկական կարի նոր նմուշներ: Վերը նշված բոլոր գյուտերը կարող էին կարել միայն մեկ թելով:

Առաջինը մեկ կարի համար երկու թել օգտագործեց ավստրիացի դերձակ Յոզեֆ Մադերսպերգերը Վիեննայից, ով շինարարությունը կառուցեց նույն սկզբունքով, ինչ ջուլհակը: Սակայն կառուցվածքային թերությունների պատճառով այն բաշխում չի ստացել: Այն բանից հետո, երբ 1814 թվականին Մադերսպերգերը հայտնագործեց ասեղը, որի աչքը գտնվում էր կետում, հետազոտողները սկսեցին աշխատել այդպիսի ասեղի միջոցով կար ձեռք բերելու վրա: Երջանկությունը ժպտաց ֆրանսիացի Բ. Տիմոնիեին, ով 1830 թվականին արտադրեց մի մեքենա, որը շղթայական կար էր արտադրում:

Շնորհակալություն ուշադրության համար!

